Dosarul nr. 2-246/25
(2-25078515-24-2-03062025-1)

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

26 decembrie 2025 s.Ustia, r-nul Dubăsari
Judecătoria Criuleni, sediul Dubăsari,
Instanța de judecată având în componență:
Preşedintele şedinţei, judecător Nicolae Chirilov
Grefier Maia Morarescu
Cu participarea avocaților Eugeniu Glușcenco, Oleg Bondarenco

Examinînd în şedinţă de judecată publică cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Ghenadie Glușcenco către Primăria sat.*****, r-nul Dubăsari, Consiliul sătesc *****, Întreprinderea pentru Sivicultură „Tighina" intervenient accesoriu I.P. „Agenția Proprietăți Publice", privind înregistrarea dreptului de proprietate ,-

constată

Ghenadie Glușcenco, prin intermediul avocatului Ghenadie Glușcenco, a depus cerere de chemare în judecată către Primăria sat. *****, r-nul Dubăsari, Consiliul sătesc *****, Întreprinderea pentru Sivicultură „Tighina" intervenient accesoriu I.P. „Agenția Proprietăți Publice", privind înregistrarea dreptului de proprietate.

În cererea depusă, reprezentantul reclamantului a invocat faptul că, din anul 1995 reclamantul este proprietar al casei de locuit cu construcții accesorii, situate în s. ***** r-l Dubăsari, amplasate pe terenul cu numărul cadastral*****cu suprafața de 0,5754 ha, înregistrat în registrul bunurilor imobile, cu modul de folosință - pentru construcții. În anul 1999 Primăria s. ***** r-1 Dubăsari i-a eliberat reclamantului Titlul provizoriu ce confirmă dreptul de proprietate funciară asupra terenului menționat, ca lot pe lîngă casă. În anul 2007 reclamantul s-a adresat cu o cerere către Consiliul sătesc ***** prin care a solicitat eliberarea Titlului permanent de autentificare a dreptului deținătorului de teren asupra terenului de pe lîngă casă.

La ***** Consiliul sătesc ***** a adoptat decizia nr. *****prin care a refuzat atribuirea terenului şi eliberarea titlului. La ***** Consiliul sătesc ***** a adoptat şi decizia ***** prin care a mai anulat şi Titlul provizoriu din *****.

La 06.02.2008 reclamantul a înaintat acțiunea împotriva Consiliului ***** sătesc r-l Dubăsari, intervenient accesoriu ÎS„Tighina", cu privire la anularea decizi nr. *****din *****, Cu privire la împroprietărirea lotului cet. Gluşcenco Ghenadie" şi deciziei ***** din *****„Cu privire la examinarea cererii prealabile a cet. Gluşcenco Ghenadie", cu obligarea Consiliului sătesc ***** de a-i atribui în proprietate privată terenul de pe lîngă casa de locuit.

La 22.04.2008, după ce reclamantul a inițiat atît procedurile prejudiciare, cît și cele judiciare de atribuire a lotului de pămînt, ÎS„Tighina" în fugă a înregistrat în registrul bunurilor imobile, pe numele său, grevarea terenului sub formă de „gestiune economică".

La 21.05.2008 Judecătoria Dubăsari a emis hotărîrea prin care a respins acțiunea reclamantului. La 01.07.2008 Curtea de Apel Chișinău a emis decizia prin care a casat hotărîrea instanței de fond şi a emis o nouă hotărîre prin care a admis acțiunea reclamantului şi a obligat

Consiliul sătesc ***** să-i atribuie în proprietate lîngă casa privată terenul de pe lîngă casa de locuit cu suprafața de 0,5754 ha. La 11.11.2008 Curtea de Apel Chișinău a respins ca inadmisibilă cererea de revizuire depusă de Consiliul sătesc *****. La 04.03.2009 Curtea Supremă de Justiție a admis cerea de revizuire depusă de Consiliul sătesc *****, și a trimis cauza la rejudecare.

La 11.06.2009 Curtea de Apel Chişinău a adoptat decizia prin care a ajuns la concluzii identice cu cele enunțate în decizia din 01.07.2008 şi a admis acțiunea reclamantului.

La 17.12.2009 Curtea de Apel Chişinău a admis a doua cerere de revizuire depusă deja de ÎS„„Tighina" şi a dispus a doua oară rejudecarea cauzei. La 04.03.2010 Curtea de Apel Chișinău a adoptat a treia decizie definitivă în favoarea reclamantului, obligînd Consiliul sătesc ***** să-i atribuie în proprietate terenul de pe lîngă casa de locuit individuală.

Actele judecătorești irevocabile indicate mai sus nu au fost executate pînă în prezent.

Suplimentar, ÎS„Tighina" a înaintat o acțiune împotriva reclamantului şi a Comisiei de privatizare a fondului de locuințe prin care a solicitat anularea hotărîrii cu privire la permisiunea privatizării casei de locuit individuale. La 24.04.2009 Judecătoria Dubăsari a emis hotărîrea prin care a respins acțiunea ÎS„Tighina" privind anularea privatizării.

Continuînd acțiunile sale ilegale şi persecutarea reclamantului, ÎS „Tighina" a întocmit împotriva reclamantului și procesul-verbal cu privire la contravenția silvică privind folosirea neautorizată a terenurilor din fondul forestier și spațiilor verzi pentru defrişare, construcție de clădiri administrative, depozite și alte obiective.

La 07.07.2011 Judecătoria Bender a emis hotărîrea prin care a anulat procesul verbal cu privire la contravenție și a încetat procesul contravențional.

La 15.03.2022 Curtea Europeană a Drepturilor Omului a adoptat hotărîrea în cauza Gluşcenco v. Republica Moldova (cererea nr. 8830/09), prin care a constatat încălcarea Articolului 6 § 1 (Dreptul la un proces echitabil) din Convenție și a Articolului 1 din Protocolul nr. 1 (Protecția proprietății) la Convenție, cu referire la neexecutarea hotărîrilor irevocabile.

La 23.06.2022 şi 21.10.2022 Consiliul sătesc ***** a adoptat din nou decizii prin care dintîi a tergiversat şi apoi a refuzat executarea actelor judecătoreşti irevocabile. Astfel, continuă încălcarea Articolului 1 din Protocolul nr. 1 la Conventia Europeană a Drepturilor Omului, inclusiv a art. 16 din Codul de procedură civilă. Atenționează că dreptul de proprietate asupra terenului cu numărul cadastral*****a fost intabulat după statul Republica Moldova în temeiul Legii cadastrului bunurilor imobile nr. 1543 din 25.02.1998, în cadrul înregistrărilor masive a drepturilor de proprietate asupra imobilelor, fără prezentarea documentelor de drept. Ulterior, însăşi autoritatea publică locală urmă să efectueze actualizarea planurilor cadastrale și să delimiteze acest sector de teren, înregistrîndu-l, opțional, după unitatea administrativ-teritorială. Totodată, această înregistrare inițială după unitatea administrativ-teritorială nu este obligatorie şi nu constituie impediment pentru eliberarea titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren - fapt confirmat expres de Agenția Servicii Publice, Departamentul Cadastru, în scrisoarea sa din 21.09.2022.

Faptul că inițial terenul aparținea autorității publice locale, iar apoi, dreptul asupra lui a fost dobîndit de reclamant, a fost confirmat univoc cu variate ocazii şi de autoritățile publice de specialitate. În acest sens menționează răspunsurile Agenției Relații Funciare și Cadastru a Republicii Moldova: nr. 36-01/2951 din Pagina 4 din 10 07.12.2007; nr. 36-03/98 din ***** şi 36.01-05/1469 din 28.07.2010, în care sa indicat expres că: [...] În conformitate cu prevederile art. 11 din Codul funciar și art. III al Legii pentru modificarea și completarea Codului funciar nr.369-XIII din 10 februarie 1995 autoritătile administratiei publice locale au fost obligate pînă

la 1 aprilie 1996, să Vă atribuie în proprietate privată, fără plată sectorul de teren ocupat de casă și anexe gospodărești, care a fost atribuit în conformitate cu legislația în vigoare. [...]Competent de a atribui în proprietate privata terenul aferent casei de locuit este Consiliul sătesc *****, deoarece casa de locuit şi terenurile se află sub jurisdicția, în limita hotarelor satului *****. [...]

Agenția menționează, că terenul în cauză nu face parte din fondul silvic şi urmează să fie transmis în proprietate privată dlui Ghenadie Gluşcenco prin decizia Consiliului sătesc *****. [...] La fel, în scrisoarea Agenției Relații Funciare și Cadastru a Republicii Moldova 07.12.2007 se menționează negru pe alb că autoritatea publică nu dispune de argumente de a Vă pune impedimente la privatizarea sectorului aferent casei de locuit, care conform legislatiei în vigoare Vă apartine din 03.08.1995. De asemenea, în scrisoarea Agenției Relații Funciare și Cadastru a Republicii Moldova 07.12.2007 se menționează că, casa de locuit şi terenurile se află sub jurisdicția, în limita hotarelor satului ***** şi [...] în concluzie, Agenția menționează că terenul în cauză nu face parte din fondul silvic și urmează a fi transmis în proprietate privată dlui Ghenadie Gluşcenco.

Prin decizia definitivă și irevocabilă a Curții de Apel Chișinău din 04.03.2010 s-a statuat expres că, colegiul civil apreciază critic concluzia instanței de fond, precum că terenul nu poate fi transmis în proprietate, deoarece constituie bun al domeniului public, aceasta fiind în contradicție cu circumstanțele cauzei şi probele anexate, cît și cu prevederile legii. Mai mult ca atît, însăși autoritatea publică locală a recunoscut că terenul îi aparținea acesteia şi ținea de domeniul privat al satului, prin emiterea Titlului provizoriu ce confirmă dreptul de proprietate funciară.

Astfel, terenul cu numărul cadastral *****, cu suprafața de 0,5754 ha, este teren pentru construcții, aferent casei de locuit individuale cu construcții accesorii proprietate a reclamantului şi, respectiv, terenul, în esență, tot îi aparține reclamantului, iar autoritatea publică locală doar trebuind să emită actele necesare pentru înregistrarea dreptului de proprietate, nefăcînd-o malițios. Mai atrag atenția că prin decizia Curții de Apel Chișinău din 04.03.2010, sa statuat că, terenul în litigiu, după cum rezultă din materialele dosarului, nu face parte din categoriile date de terenuri, acesta find destinat deservirii casei de locuit. Aşadar, conform legislației cu privire la fondul forestier, acest teren nu poate fi considerat ca teren cu destinație a fondului silvic. De asemenea, din materialele cauzei rezultă că, în conformitate cu capitolul I din Extrasul din Registrul bunurilor imobile, este specificat modul de folosință a terenului „pentru construcții”. Conform actelor anexate la dosar inclusiv planului cadastral eliberat de Primăria satului *****, planului cadastral eliberat şi aprobat de Agenția pentru Sivicultură, Moldsilva, extrasului eliberat de Primăria s. *****, terenul dat este format ca bun imobil separat, nu este împădurit și nici destinat împăduririi, pe acesta sunt amplasate construcții proprietate privată și este folosit pentru exploatarea casei şi ca grădină. La moment terenul dat este ca teren de pe lîngă casa de locuit și este proprietate privată. Terenul aflat în litigiu nu face parte din fondul forestier, adică nu este inclus în amenajamentul ca pădure sau plantație forestieră, cum sunt incluse restul terenurilor conform planului prezentat. Instanța de recurs reține că de la recurent a fost încasat impozit funciar pentru terenul dat. ceea ce confirmă suplimentar că, terenul dat nu face parte din fondul forestier, deoarece fondul forestier este scutit de impozit, conform art. 283 al Codului Fiscal.

Mai menționează că lista terenurilor proprietate publică a statului este prevăzută expres în hotărîrea de Guvern. În acest sens, menționează Hotărîrea Guvernului cu privire la aprobarea listei terenurilor proprietate publică a statului din administrarea Agenției Proprietăţii Publice nr. 161 din 07.03.2019, în care nu se regăseşte terenul cu numărul cadastral *****.

Astfel, este indubitabil că dreptul de proprietate asupra terenului cu numărul cadastral *****, cu suprafața de 0,5754 ha, situat în s. ***** r-l Dubăsari, urmează a fi oficializat după reclamant. amintind că prin decizia Curții de Apel Chişinău din 04.03.2010 odată cu decizia Consiliului sătesc ***** nr. *****din ***** a fost anulată şi decizia acestuia ***** din *****. În acest sens, Titlul provizoriu din ***** este valabil pînă în prezent. Astfel, potrivit acestui Titlu provizoriu, la moment, reclamantul este proprietar al terenului cu numărul cadastral *****, cu suprafața de 0,5754 ha, situat în s. ***** r-l Dubăsari, chiar dacă nu a reușit să obțină efectiv o înregistrare în registrul bunurilor imobile a acestui drept.

Oricum premisa principală de la care pornesc este că reclamantul deja este proprietar al sectorului de teren menționat, în temeiul legii, cu toate că nu a putut înregistra dreptul său din cauza unei simple relei-voințe, determinate de invidie, din partea funcționarilor.

Solicită reclamantul: dispunerea înregistrării dreptului de proprietate asupra terenului cu numărul cadastral *****, cu suprafața de 0,5754 ha, situat în s. ***** r-l Dubăsari, după dl Ghenadie Gluşcenco, c/p *****; dispunerea radierii grevării cu gestiunea economică a ÎS,Tighina" asupra terenului cu numărul cadastral *****, cu suprafața de 0,5754 ha, situat în s. ***** r-l Dubăsari; menționarea în hotărîre că aceasta serveşte temei pentru înregistrarea şi rectificarea în registrul bunurilor imobile a drepturilor asupra terenului cu numărul cadastral *****, cu suprafața de 0,5754 ha, situat în s. ***** r-l Dubăsari.

Pîrîtul Întreprinderea pentru Silvicultură ,,Tighina", prin intermediul avocatului Oleg Bondarenco, a prezentat instanței referință la cererea de chemare în judecată, în care a indicat că, instanța urmează să adoptea încheiere privind încetarea procesului la acţiunea lui Gluşcenco Ghenadie către Consiliul local, Primăria s. ***** r-ul Dubăsari şi Î.S. "Tighina,,, intervenient accesoriu Agenţia Proprietăţii Publice privind înregistrarea dreptului de proprietate, în temeiL art. 265 lit. A) Cod Procedură Civilă, sau în cazul respingerii cererii de încetarea a procesului să fie adoptată hotărîrii privind respingerea acţiunii ca fiind lipsită de temei

În referința depusă Î.S. "Tighina,, a menționat că, urmare familiarizării cu cererea de chemare în judecată şi actele anexate în raport cu circumstanţele cazului din numele şi în interesul Î.S. "Tighina,, declară despre nerecunoaşterea acţiunii înaintate de către Gluşcenco Ghenadie, calificînd-o ca fiind imposibilă de a fi examinată în procedura civilă şi, totodată, lipsită de temei, din următoarele considerente după cum urmează:

Consideră rezonabil că problema abordată de reclamant în cererea de chemare în judecată nu urmează a fi judecată în instanţa judecătorească în procedura civilă, deoarece problema reclamantului ţine de executarea deciziei irevocabile a Curţii de Apel Chişinău nr. 3r-129/10 din 04.03.2010. Astfel, dacă decizia judecătorească vizată ar fi fost executată în parte ce priveşte "Obligarea Consiliului ***** r-ul Dubăsari să-i atribuie în proprietatea privată tui Gluşcenco Ghenadie terenul de pămînt de pe lîngă casa de locuit individuaăl în conformitate cu art.11 Cod Funciar", atunci problema privind înregistrarea dreptului de proprietate a reclamantului asupra terenului sus-indicat se rezolvă automat şi de la sine, or în baza actelor de proprietate eliberate de organele APL al s. ***** r-ul Dubăsari, ÎP "Cadastrul Bunurilor Imobile" urmează să-i înregistreze fără careva rezerve dreptul de proprietate al reclamantului asupra terenului vizat. De fapt acesta şi a fost raţionamentul logic al reclamantului atunci cînd acesta a înaintat acţiunea sa către Consiliul sătesc ***** r-ul Dubăsari privind anularea actelor administrative, în acţiune în contencios administrativ care a fost soluţionată şi admisă prin deciziei irevocabile a Curţii de Apel Chişinău nr. 3r-129/10 din 04.03.2010.

Prin urmare, chestiunea înregistrării dreptului de proprietate a reclamantului asupra terenului vizat urmează a fi rezolvată în cadrul executării deciziei Curţii de Apel Chişinău nr. 3r-129/10

din 04.03.2010, iar faptul că aceasta decizie din varii motive nu a fost executată pînă la momentul actual, nicidecum nu înseamnă că aceasta nu va fi sau nu poate fi executată, la fel cum nicidecum nu înseamnă şi faptul că instanţa de judecată urmează (prin soluția sa eventuală asupra acţiunii noi al reclamantului Gluşcenco Ghenadie) să substituie competenţa organului APL a s. ***** r-lui Dubăsari şi/sau competenţa executorului judecătoresc.

în context este relevant faptul că potrivit practicii constante ale CtEDO, executarea unei hotărâri judecătorești reprezintă parte integrantă a procesului civil în accepţiunea art. 6 paragraful (1) ("Dreptul la un proces echitabil") a. 1 Convenţiei pentru Drepturile Omului şi Libertăţile Fundamentale, din ce rezultă suplimentar că problema reclamantului urmează a fi soluţionată prin modalitatea executării deciziei judecătoreşti adoptate în folosul său. În acelaşi context, este relevant că pentru durata excesivă a procedurii de executare a deciziei Curţii de Apel Chişinău nr. 3r-129/10 din 04.03.2010, reclamantul Gluşcenco Ghenadie a fost şi este în drept să formuleze acţiune în judecată către Ministerul Justiţiei privind recunoaşterea încălcării dreptului să la executare în termen rezonabil a hotărîrii judecătoreşti cu solicitarea acordării lui a despăgubirii pentru prejudiciul moral suportat. Mai mult decît atît prin hotărîrea Curţii Europene a Drepturilor Omului din 15.03.2022 adoptată în cauza nr. 8830/09 Gluşcenco vs. Republica Moldova, reclamantului deja i-a fost acordat cu titlu de prejudiciul moral suma de 3000,00 Euro.

Urmare celor expuse, pretenţiile din acţiune în cauza dată nu ţin de instanţa de judecată şi nu urmează a f judecate în cadrul procedurii civile, deoarece ţin în exclusivitate de procedura de executare a deciziei Curţii de Apel Chişinău nr. 3r-129/10 din 04.03.2010. Sub acest aspect, procesul civil la acţiunea lui Gluşcenco Ghenadie către Consiliul local, Primăria s. ***** r- ul Dubăsari şi Î.S. ”Tighina,,, intervenient accesoriu Agenţia Proprietăţii Publice privind înregistrarea dreptului de proprietate, - urmează a fi încetat în temeiul art. 265 lit. A) Cod Procedură Civilă: ” "Instanţa judecătorească dispune încetarea procesului în cazul în care cauza nu urmează a fi judecată în procedură civilă.

În al doilea rînd, acţiunea lui Gluşcenco Ghenadie formulată faţa de Î.S. "Tighina” este lipsită de temei, devreme ce potrivit deciziei Curţii de Apel Chişinău nr. 3r-129/10 din 04.03.2010) calitatea de debitor (adică persoana obligată să execute obligaţia stabilită de instanţa de judecată) o are Consiliul sătesc ***** r-ul Dubăsari, şi nici pe departe Î.S. "Tighina”. Mai mult, norma art. 11 Cod Funciar (invocată de Curtea de Apel Chişinîu în calitate de norma legală în conformitate cu care urmează a fi executată decizie judecătorească adoptată) prevede în exclusivitate competenţa doar a organelor publice locale în vederea atribuirii sectoarelor de teren.

Nici la momentul adoptării deciziei judecătorești menționate (data de 04.03.2010), nici în perioada anilor 2010-2022, nici la data adoptării hotărîrii CtEDO (data de 15.03.2022), nici la momentul de faţă - nu există nici un act judecătoresc sau un alt act de dispoziţie emis de un organ competent prin care ÎS ’Tighina" ar fi obligată să execute decizia Curţii de Apel Chişinău nr. 3r-129/10 din 04.03.2010. Pe cale de consecinţă, Î.S. 'Tighina,, nu poartă careva obligaţii faţa de Gluşcenco Ghenadie, din ce rezultă lipsa de temei al acţiunii în raport cu Î.S. "Tighina,,. Mai mult decît atît, implicarea Î.S. "Tighina” în procesul "împroprietăririi” lui Gluşcenco Ghenadie cu terenul vizat vine în contradicţie flagrantă cu misiunea legală şi scopul urmărit ale acestei entităţi de stat specializate în protecţia mediului şi fondului forestier, devreme ce reclamantul Gluşcenco Ghenadie urmăreşte deposedarea statului de terenul împădurit al fondului forestier cu suprafaţa de 0,5457 ha aflat în gestiunea ÎS "Tighina”. Or, terenul asupra privatizării căruia insistă Gluşcenco Ghenadie sub pretextul că acesta constituie un pretins Teren aferent” al casei sale de locuit se află în trupul de pădure "*****” şi se află în fondul forestier de stat gestionat ÎS.

"Tighina". Anterior, pînă anii 90 al secolului XX pe acest teritoriul s-a aflat clădirea şi construcţii accesorii ale contonului silvic "*****" al Gospodăriei Silvice Bender (predecesorul de drept al Î.S. "Tighina,,). În anii 90 al secolului XX în circumstanţe dubioase clădirea şi construcţii accesorii ale cantonului silvic au fost privatizate de către Gluscenco Mihail, care este tatăl lui Glușcenco Ghenadie.

Raportînd prevederile legale precitate la circumstanţele cazului rezultă în mod cert că terenul fondului forestier cu suprafaţa de 0,5457 ha (nr. cadastral *****) care este proprietatea de stat aflată în gestiune; Î.S. Tighina" nu este pasibil de înstrăinare în orice formă (inclusiv prin privatizare), fiindcă ţine în exclusivitate de domeniul public. Orice intervenţii în regimul proprietăţii publice ale acestui teren, inclusiv delimitarea acestui teren de terenul trupului de pădure "*****,, sunt posibile doar prin hotărîrea Guvernului şi în cazuri excepţionale de interes public. Respectiv, în lipsa hotărîrii Guvernului - tentative de înstrăinare a terenului vizat sunt contrare legii şi lovite de nulitate, or anume aşa statuează actele normative precitate.

În ședința de judecată, reprezentantul reclamantului Ghenadie Glușcenco, avocatul Eugeniu Glușcenco, în ședința de judecată a susținut acțiunea înaintată pe deplin, în baza temeiurilor invocate în cererea de chemare în judecată.

Suplimentar, la întrebările adresate a menționat că, Glușcenco Ghenadie este tatăl său. Decizia Curţii de Apel Chișinău din 04.03.2010 urmează de a fi executată de către organele de stat. Ghenadie Glușcenco a transmis această Decizie după ce a devenit executorie organelor abilitate cu funcţie executorie. Respectiv și toate celelalte hotărîri, care au fost casate în urma revizuirii, la fel asupra acestui aspect s-a expus Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care a confirmat neexecutarea hotărîrii pînă în prezent de către instanţele naţionale. Această Decizie a fost transmisă spre executare executorilor judecătorești și Consiliului sătesc *****, care a participat la examinarea cauzei. La moment această Decizie se află la executare la executorul judecătoresc. Executarea urmează de a fi executată de către stat. Curtea Europeană în anul 2022 s-a pronunţat în privinţa neexecutării Deciziei, debitorul executării fiind autoritatea publică locală. Însă astăzi nu este obiectul examinării executarea, se caută soluţii pentru ieșirea din impas, executarea Deciziei Curţii de Apel Chișinău. A fost depusă plîngere cu atragerea la răspundere contravenţională a persoanelor responsabile din cadrul Consiliului local *****, pentru neexecutarea hotărîrii judecătorești. Însă rezultatul este că nu poate fi atras la răspundere un organ colectiv. ÎS "Tighina" a fost atras în proces în calitate de pîrît, deoarece este înregistrat ca gestionar economic a acestui teren. Prezenta acţiune a fost înaintată în judecată, deoarece în hotărîrile anterioare nu este indicat înregistrarea dreptului de proprietate. Din 2010 pînă la moment nu a înaintat o altă cerere de chemare în judecată din motiv că cauza pendinte se afla la Curtea Europeană a Drepturilor Omului și a așteptat hotărîrea Curţii Europene, ca rezultat soluţionarea acestui litigiu. Însă această pretenţie a fost de ordin material. Curtea Europeană s-a pronunţat doar în privinţa prejudiciului moral pentru neexecutarea hotărîrii judecătorești de aceea au nevoie de o hotărîre în care să fie indicat "de a înregistra".

Reprezentantul pîrîtului ÎS"Tighina", avocatul Bondarenco Oleg, în ședința de judecată a menționat că, nu recunosc acţiunea înaintată de Glușcenco Ghenadie și consideră că aceasta este imposibilă de a fi examinată în procedură civilă, totodată fiind lipsită de temei. Consideră rezonabil și întemeiat precum că acţiunea înaintată nu poate fi examinată în procedură civilă, deoarece problema abordată de Glușcenco Ghenadie ţine de imposibilitatea executării a unui act judecătoresc definitiv și irevocabil și anume Decizia Curţii de Apel Chișinău din 04.03.2010, care pînă la moment nu este executată. În cazul în care această hotărîre judecătorească ar fi fost executată, Glușcenco Ghenadie nu avea să se adreseze cu o astfel de acţiune în instanţa de

judecată. Faptul că Decizia Curţii de Apel Chișinău din 04.03.2010 nu a fost executată pînă la moment, nu înseamnă că aceasta nu poate fi executată și în continuare. Într-adevăr este un termen îndelungat de executare a acestei decizii, dar aceasta nu înseamnă că în vederea soluţionării acestei probleme trebuie să fie antrenată procedura improprie și anume sesizarea instanţei de judecată cu o nouă acţiune în vederea obţinerii aceluiași drept care deja a fost adjudecat reclamantului printr-o decizie judecătorească irevocabilă din anul 2010. Inclusiv potrivit jurisprudenţei Curţii Europene privind drepturile omului în ceea ce privește aplicarea art.6 al.1 din Convenţia Europeană, rezultă suplimentar că problema reclamantului urmează de a fi executată în procedura de executare a executorului judecătoresc, care este parte integrată a procesului civil. Mai mult reclamantul și-a valorificat dreptul său de manifestare a dezacordului și de reclamare a Curţii Europene a Drepturilor Omului a procedurii de executare a Decizii Curţii de Apel Chișinău din anul 2010, fapta pentru care Curtea Europeană a Dreptului Omului a recunoscut încălcarea dreptului său la executarea hotărîrii judecătorești și a adjudecat o compensaţie materială în sumă de 3000 euro. Mai mult potrivit hotărîrii Curţii Europene a Dreptului Omului, cererea a fost depusă la Curtea Europeană în anul 2009. Însă din anul 2009 pînă la moment de către Glușcenco Ghenadie nu a fost formulată o cerere de chemare în judecată către Ministerului Justiţiei privitor la încălcarea dreptului său la executarea în termeni rezonabili a hotărîrii judecătorești și încălcarea compensaţiei. Deși în anul 2011 a fost adoptată Legea 87, prin care a fost instituită la nivel naţional remediu anticentru pentru a recunoaște și dreptul la executarea hotărîrii judecătorești în termen rezonabil, fiind implementat totodată și mecanismul de responsabilizare a statutului executorului judecătoresc a persoanei care execută în vederea facilitării executării. În cazul dat consideră că din anul 2009 pînă în prezent a durat 16 ani și d-l Glușcenco Ghenadie, cel puţin o dată la 3 ani de zile urma să se adreseze cu cerere de chemare în judecată către instanţa competentă, către Ministerul Justiţiei să depună raport și să identifice persoana responsabilă de executare. Statul este în drept să înainteze o acţiune de regres faţă de persoana responsabilă de executare. În cazul cînd prin această acţiune partea reclamantă solicită rezolvarea unei probleme, valorificarea dreptului său care deja a fost soluţionat și a fost adjudecat prin decizia judecătorească irevocabilă, consideră că această cerere de chemare în judecată nu poate fi soluţionată în cadrul procedurii civile și sub acest aspect procesul de examinare a acestei acţiuni urmează a fi încetat potrivit prevederilor art.265 lit.a) CPC. În cazul dat această cerere nu urmează de a fi soluţionată în procedura civilă, o dată ce ţine de executarea hotărîrii judecătorești.

Consideră că pretenţia din acţiune înaintată de către reclamant faţă de ÎS ”Tighina” este lipsită de temei, deoarece ÎS ”Tighina” conform Deciziei Curţii de Apel Chișinău din 04.03.2010 nu are calitatea de pîrît. Calitatea ÎS ”Tighina” în cadrul examinării acelei cauze a fost ca intervenient accesoriu, din motiv că acel teren cu dreptul de proprietate asupra căruia pretinde reclamantul este fond forestier de stat gestionat de ÎS ”Tighina”. Nu pune la îndoială concluziile Curţii de Apel Chișinău din acea decizie, care foarte clar s-a pronunţat că se obligă Consiliul local ***** de a elibera reclamantului titlu de autentificare a dreptului deţinător de teren, conform prevederilor art. 11 Cod Funciar, ori art. 11 al Codului Funciar prevede competenţa exclusivă a administraţiei publice locale de a lua decizii cu privire la înstrăinarea terenului. ÎS ”Tighina” a avut și continue să manifeste o conduită activă în această problematică abordată din 2000 de către Ghenadie Glușcenco, din cauză că terenul cu suprafaţa de peste jumate de hectar, care se solicită de către partea reclamantă, precum este proprietatea sa, face parte din corpul de pădure ***** și se află în fondul forestier gestionat de ÎS ”Tighina”. Anterior prin anul 1990 pe acest teritoriu se afla o clădire și construcţie accesorie ale contorului Silvic ***** al Gospodăriei

Silvice Bender. Prin anul 1990 prin circumstanţe neclare, această clădire și construcţie ale contonului silvic a fost privatizat de către Guzun Mihail, care este tatăl lui Glușcenco Ghenadie. Potrivit Cadrului legal competenţa exclusivă de gestionare a terenurilor fondului forestier conform Codului silvic aparţine Guvernului RM. Doar Guvernul RM este în drept să ia decizii, cu referire la excluderea unor terenuri care fac parte din fondul forestier și de a le înstrăina.

Într-adevăr după adoptarea Deciziei CEDO, cauza Glușcenco Ghenadie verso RM, din anul 2022, sînt periodic organizate ședinţe de lucru unde sînt invitaţi reprezentanţii agenţia Moldsilva inclusiv ÎS ”Tighina” și Agenţia Proprietăţii Publice etc. Pînă la moment au avut loc 4-5 ședinţe. Soluţia care a fost propusă și care este în curs de executare: în primul rînd trebuie să fie efectuată delimitarea acestui teren și aici sînt lucrări cadastrale. Terenul urmează de a fi delimitat, ulterior înregistrat. Procedura dată este în curs de derulare. Într-adevăr Ministerul Justiţiei monitorizează și contribuie la executarea acestei decizii. Consideră că procesul urmează de a fi încetat. În cazul cînd instanţa va ajunge la concluzia că nu sînt temeiuri de a înceta procesul, atunci acţiunea urmează de a fi respinsă. Plenitudinea instrumentelor juridice care nu au fost înaintate și care au dus la neexecutare sînt: neconlucrarea cu executorul judecătoresc. Să identifice de comun acord anumite posibilităţi care ar fi adus la executare; neantrenarea remediului naţional prevăzut de Legea nr.87 din 2011 și anume neînaintarea în cursul anilor 2009-2025 acţiunilor cu privire la constatarea încălcării dreptului reclamantului la neexecutarea hotărîrii judecătorești și încasarea cotizaţiei de neexecutare.

Terenul respectiv este proprietatea RM, face parte din fondul forestier de stat care se află în gestiunea Întreprinderii pentru Slivicultură„Tighina”. Anterior pe acest teren s-a aflat clădirea pădurarului cantonului silvic a gospodăriei silvice Bender. Dîn cîte cunoaște tata reclamantului a activat în cadrul gospodăriei silvice Bender în calitate de procuror și a domiciliat în acel canton silvic, modalitatea în care d-lui a ajuns proprietar a acestui conton silvic eu nu cunosc, dar adminiistrația întreprinderii o pune la îndoială dat fiind faptul că aceasta era proprietatea statului, era parte componentă construcția și terenul gospodăriei silvice respectiv urma să fie menținut ca și proprietatea gospodăriei silvice Tighina ca și proprietate de stat inclusiv în ceia ce privește inclusiv terenul pe care se află această clădire a cantonului silvic. - Există o hotărîre de judecată și aceasta urmează a fi executată. - Din cîte eu cunosc executarea acestei hotărîri este în desfășurare fiind necesară delimetarea acestui teren pentru ca să fie posibil ca acesta să fie scos din fondul forestier ca să fie posibil executarea acestei hotărîri

Reprezentantul pîrîților Primăria s. ***** și Consiliului local *****, primarul Iurie Soltan, în ședința de judecată a declarat că, situația o cunoaște de mai mulți ani, precum și dosarul dat. A fost o hotărîre de judecată, unde au fost adresate către Consiliul local ***** ca să împroprietărească pe dl Glușcenco Ghenadii cu terenul de pe lîngă casa pe care o are în proprietate. De mai multe ori s-au expus în diferite instanțe și la diferite întîlniri că Consiliul nu poate să ia așa decizie pentru faptul că terenul dat nu este în intravelanul localității și nu este în proprietatea Primăriei *****, administrația publică de nivelul I. Nicidecum nu pot executa această hotărîre de judecată, precum nu pot da un bun care nu este proprietatea lor, dacă de exmplu cu timpul acest teren va fi proprietatea primăriei, atunci poți primi careva decizii conform legislației RM. La moment, atîta timp cît terenul nu este proprietatea Primăriei *****, ei nu pot primi nici o hotărîre. Este extrasul cadastral, unde este descris ce fel de teren. Este și dosarul tehnic, unde de mai mulți ani se vede că este proprietatea Molsilva sau„leshoz” cum se spune în Uniunea Sovetică. Este proprietatea statului. Se confirmă și prin delimetările care sunt făcute în a.2007 unde sunt făcute delimetările masive pe localitate unde se vede pînă unde este intravelanul și extravelanul localității. A fost reprezentantul de la Moldsilva cu institutul de

proiectări unde ei fac delimetarea pe viu acum a acestui teren, care este în intravilan al Moldsilvei și probabil Moldsilva poate să prezinte aceste documente că această proprietate este la bilanțul contabil a lor și este în proprietatea lor.

Modificări nu s-a făcut, s-a extins intravilanul, măsurările masive în localitatea lor s-au făcut în a.2007. Măsurările le au făcute la fel și delimitările le au făcute, înregistrarea proprietăți private sunt făcute, sunt titluri de proprietate. Ei sunt cu toate actele în regulă. Localitatea se mărginește cu proprietatea Moldsilva, ei nu se mărginesc cu proprietatea dlui Glușcenco. Nu sunt ei cei care dețin proprietatea dată, proprietatea o deține statul, guvernul RM și ei nu pot transmite ceia ce nu este a lor. Acest teren nu se mărginește cu intravelanul. Acest teren după cîte cunoaște a fost terenul cordonului sau după cum se spunea înainte„canton" a Ocolul silvic Grigoriopol. Casa nu este nici în intravelanul localității și nici în extravelanul localității, ea este pe teritoriul administrației Moldsilva. Casa este cu proprietate separată, ea nu intră în extravelanul Primăriei ca teren proprietate publică și privată , ea nu intră nici ca proprietate privată a persoanei fizice în intravelanul Primăriei. Ce se referă la lotul de pe lîngă casă poate să se expună numai reprezentanții Moldsilva. Acest teren nu este nici în extravelan și nici în intravelanul primăriei ***** la moment.

Au fost invitați toate părțile implicate la MJ ca să execute această hotărîre, unde ei s-au expus că Primăria s. ***** nu poate executa această hotărîre, că nu este proprietatea lor. Atunci a fost primită decizia grupului de lucru, ca să fie făcută delimetarea din suprafața totală a 600 ha de pădure, la acel teren despre care este în litigiu și după ce pe urmă va avea un număr cadastral în interiorul proprietății Moldsilva să fie următoarele decizii, fie schimb de teren, fie transmiterea gratis. Trebuie să fie hotărîre de Guvern, Parlament, ceia cu ce se ocupă acuma reprezentantul de la Tighina, se fac delimitări la acest teren.

Terenul în litigiu se găsește în interiorul Pădurii. Reclamantul trebuia să atragă în proces pe acei care i-au dat această proprietate, nu Primăria ***** i-a dat această clădire, nu a emis decizia, nu este vre-o decizie că reclamantului pe acest teren i s-a permis să facă construcție o casă de locuit. De cînd e satul *****, nu a avut nici o atribuție cu casa dată, cine i-a dat casa, cine a făcut tranzacția casei construcției, acela a fost și proprietarul la acel pămînt, înseamnă că trebuie să facă și procedura de tranzacție a terenului. Primăria s. ***** nu are nici un acces pe terenul dat.

Reprezentantul Primăriei și a consiliului local *****, Dmitriev Cristina, în ședința de judecată a fost împotriva acțiunii depuse, susținînd poziția primarului Iurie Soltan.

A menționat că în a. 2022 a fost aprobată harta localității de Agenția de Stat Relații Funciare și cadastru a RM, inginerul șef, șeful de secție, șeful grupului.

Reprezentantul intervenientului accesoriu I.P. „Agenția Proprietăți Publice", în ședință nu s-a prezentat.

Studiind materialele dosarului, audiind participanții, instanţa de judecată consideră necesar de a respinge cererea de chemare în judecată depusă de Ghenadie Glușcenco din următoarele considerente.

Potrivit art.118 alin.(1) CPC, *fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel*.

Art. 5 alin. (1) din Codul de procedură civilă, stipulează, că *orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanţă judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertăţile şi interesele legitime*.

În sensul art. 117 alin. (1) Cod de procedură civilă, *probe în cauze civile sînt elementele de fapt, dobîndite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanţelor ce*

justifică pretenţiile şi obiecţiile părţilor, precum şi altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei.

Conform art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, *fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale*.

Art. 119 alin. (1) Cod de procedură civilă, ne indică că *probele se adună şi se prezintă de către părţi şi de alţi participanţi la proces. Dacă în procesul de adunare a probelor apar dificultăţi, instanţa este obligată să contribuie, la solicitarea părţilor şi altor participanţi la proces, la adunarea şi prezentarea probelor necesare, cu excepţia cazurilor în care instanţa constată că cererea de reclamare a probelor este înaintată în mod neîntemeiat şi cu scopul vădit de a tergiversa examinarea cauzei sau proba reclamată este în mod vădit lipsită de pertinenţă. Probele se prezintă în faza de pregătire a cauzei pentru dezbateri judiciare în termenul stabilit de instanţă, dacă legea nu prevede altfel.*

Este imperios a menționa și prevederile art. 121 Cod de procedură civilă potrivit cărora, *instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului.*

Articolul 130 alin. (1) din Cod de procedură civilă statuează că *instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multe aspectual, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.*

Astfel, potrivit materialelor cauzei se reține că, din anul 1995 reclamantul Gluşcenco Ghenadie este proprietar al casei de locuit cu construcții accesorii, situate în s. ***** r-l Dubăsari, amplasate pe terenul cu numărul cadastral*****cu suprafața de 0,5754 ha, înregistrat în registrul bunurilor imobile, cu modul de folosință - pentru construcții.

În anul 1999 Primăria s. ***** r-1 Dubăsari i-a eliberat reclamantului Titlul provizoriu asupra terenului menționat, ca lot pe lîngă casă. În anul 2007 reclamantul s-a adresat cu o cerere către Consiliul sătesc ***** prin care a solicitat eliberarea Titlului permanent de autentificare a dreptului deținătorului de teren asupra terenului de pe lîngă casă.

La ***** Consiliul sătesc ***** a adoptat decizia nr. *****„„Cu privire la împroprietărirea lotului cet. Gluşcenco Ghenadie" prin care a refuzat atribuirea terenului şi eliberarea titlului. La ***** Consiliul sătesc ***** a adoptat şi decizia ***** prin care a anulat şi Titlul provizoriu din *****.

Reclamantul a înaintat acțiunea împotriva Consiliului ***** sătesc r-l Dubăsari, intervenient accesoriu ÎS„„Tighina", cu privire la anularea decizi nr. *****din *****, Cu privire la împroprietărirea lotului cet. Gluşcenco Ghenadie" şi deciziei ***** din *****„Cu privire la examinarea cererii prealabile a cet. Gluşcenco Ghenadie", cu obligarea Consiliului sătesc ***** de a-i atribui în proprietate privată terenul de pe lîngă casa de locuit.

După mai multe procese judiciare, prin decizia Curţii de Apel Chişinău nr. 3r-129/10 din 04.03.2010, s-a anulat Decizia Consiliului sătesc ***** nr. *****din ***** „Cu privire la împroprietărirea lotului cet. Gluşcenco Ghenadie"ca ilegală, s-a anulat decizia ***** *****„„Cu privire la examinarea cererii prealabile a cet. Gluşcenco Ghenadie" și s-a obligat Consiliul sătesc Pârâta r-ul Dubăsari să-i atribuie în proprietate privată lui Ghenadie Gluşcenco terenul de pamânt de pe lângă casa de locuit individuală în conformitate cu art.11 Cod funciar.

La 15.03.2022 Curtea Europeană a Drepturilor Omului a adoptat hotărîrea în cauza Gluşcenco v. Republica Moldova (cererea nr. 8830/09), prin care a constatat încălcarea Articolului 6 § 1

(Dreptul la un proces echitabil) din Convenție și a Articolului 1 din Protocolul nr. 1 (Protecția proprietății) la Convenție, cu referire la neexecutarea hotărîrilor irevocabile.

Așadar, prin acțiunea înaintată, reclamantul Gluşcenco Ghenadie a adresat prezenta acțiune împotriva Primăriei sat.*****, r-nul Dubăsari, Consiliul sătesc *****, Întreprinderea pentru Sivicultură ,,Tighina" intervenient accesoriu I.P. ,,Agenția Proprietăți Publice", privind înregistrarea dreptului de proprietate și rectificarea înregistrării din Registrul bunurilor imobile.

Ca motiv de adresare în judecată, reclamantul invocă faptul că pînă în prezent nu a fost executată decizia Curţii de Apel Chişinău nr. 3r-129/10 din 04.03.2010, că dreptul de proprietate asupra terenului cu numărul cadastral *****, cu suprafața de 0,5754 ha, situat în s. ***** r-l Dubăsari, urmează a fi oficializat după dînsul, odată ce prin decizia Curții de Apel Chișinău din 04.03.2010, decizia Consiliului sătesc ***** nr. *****din ***** și ***** din *****, au fost anulate, or potrivit Titlului provizoriu din *****, care este valabil pînă în prezent, el este proprietar al terenului cu numărul cadastral *****, cu suprafața de 0,5754 ha, situat în s. ***** r-l Dubăsari, chiar dacă nu a reușit să obțină efectiv o înregistrare în registrul bunurilor imobile a acestui drept.

Potrivit normei de la art.60 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească nu este în drept să modifice din oficiu temeiul sau obiectul acţiunii.

Conform art.240 alin.(1) Cod de procedură civilă, la deliberarea hotărîrii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii.

În contextul circumstanțelor esențiale ale cauzei menționate raportate la normele procedurale indicate, instanța de judecată consideră important a menționa precum că reclamantul și-a întemeiat prezenta acțiune în baza normelor legale cu privire la rectificarea înscrierilor din Registrul bunurilor imobile. Prin urmare, instanța de judecată își va motiva soluția reieșind din temeiurile legale invocate de către reclamant în prezenta cerere de chemare în judecată.

Potrivit art.46 al Constituţiei R. Moldova, dreptul la proprietate este garantat. Aceleaşi prevederi sunt conţinute şi în art.501 alin. (1) Cod civil, care statuează că, proprietatea este, în condiţiile legii, inviolabilă, iar dreptul de proprietate este garantat.

În conformitate cu art. 500 alin. (1), (2) Codul civil, proprietarul are drept de posesiune, de folosinţă şi de dispoziţie asupra bunului, elemente pe care le exercită în mod exclusiv şi perpetuu.

Potrivit art. 509 alin. (1), (2), (3), (4) Cod civil, Dreptul de proprietate asupra unui bun nou, realizat de persoană pentru sine se dobîndeşte de către aceasta dacă legea sau contractul nu prevede altfel. Dreptul de proprietate se poate dobîndi, în condiţiile legii, prin ocupaţiune, act juridic, succesiune, accesiune, uzucapiune, precum şi prin hotărîre judecătorească atunci cînd aceasta este translativă de proprietateca efect al dobîndirii cu bună-credinţă. În cazurile prevăzute de lege, proprietatea se poate dobîndi prin efectul unui act administrativ. Prin lege se pot reglementa şi alte moduri de dobîndire a dreptului de proprietate.

Art 510 și 511 Cod civil expun clar cînd are loc momentul dobândirii dreptului de proprietate și momentul predării bunului, Dreptul de proprietate este transmis dobînditorului în momentul predării bunului mobil dacă legea sau contractul nu prevede altfel. În cazul bunurilor imobile, dreptul de proprietate se dobîndeşte la data înregistrării în registrul bunurilor imobile, cu excepţiile prevăzute de lege. Predare a bunului înseamnă remiterea bunului către dobînditor, precum şi către transportator sau oficiul poştal pentru a fi expediat, în cazul în care acesta este înstrăinat fără obligaţia de a fi transportat.

Conform art. 471 alin. (1), (2) Cod civil, stipulează că Bunurile care aparţin statului sau unităţilor administrativ-teritoriale fac parte din domeniul privat dacă, prin lege sau în modul stabilit de lege, nu sînt trecute în domeniul public. Din domeniul public al statului sau al unităţilor administrativ-teritoriale fac parte bunurile determinate de lege, precum şi bunurile care, prin natura lor, sînt de uz sau de interes public. Interesul public implică afectarea bunului la un serviciu public sau la orice activitate care satisface nevoile colectivităţii fără a presupune accesul nemijlocit al acesteia la utilizarea bunului conform destinaţiei menţionate. Prin urmare, putem constata că domeniul privat este constituit dintr-un ansamblu de bunuri, proprietate a statului sau a unităților administrativ teritoriale, neincluse în domeniul public, față de acestea aplicîndu-se, cu anumite derogări, regimul juridic de drept comun.

Reieșind din cele invocate de reclamant, se reține că pretenţiile din acţiune în cauza dată ţin mai mult de procedura de executare a deciziei Curţii de Apel Chişinău nr. 3r-129/10 din 04.03.2010, prin care Consiliul sătesc Pârâta r-ul Dubăsari, a fost obligat să-i atribuie în proprietate privată lui Ghenadie Gluşcenco terenul de pamânt de pe lângă casa de locuit individuală.

Reprezentantul Primăriei s. *****, r-nul Dubăsari, motivează neexecutarea pînă la moment a deciziei Curţii de Apel Chişinău, prin faptul că terenul nu este proprietatea Primăriei *****, respectiv ei nu pot primi nici o hotărîre de atribuire a terenului.

Totodată, s-a menționat de către pîrîți că la moment sunt întreprinse anumite proceduri pentru a putea fi executată decizia Curţii de Apel Chișinău nr. 3r-129/10, cum este necesitatea delimitării porțiunii de teren care urmează a fi atribuită reclamantului, care face parte din corpul de pădure ***** și se află în fondul forestier gestionat de ÎS ”Tighina”, cît și alte măsuri necesare.

Respectiv, se reține că pretențiile lui Glușcenco Ghenadie ţin de imposibilitatea executării a unui act judecătoresc definitiv și irevocabil și anume Decizia Curţii de Apel Chișinău din 04.03.2010, care pînă la moment nu este executată și care urmează să fie executată, fiind întreprinse măsuri în acest sens. Terenul urmează de a fi delimitat, ulterior înregistrat. Procedura dată este în curs de derulare.

Prin urmare, instanța consideră acțiunea reclamantului neîntemeiată și care urmează a fi respinsă, or prin acțiunea depusă se încearcă obţinerea aceluiași drept care deja a fost adjudecat reclamantului printr-o decizie judecătorească irevocabilă din anul 2010.

Instanța mai reține ți prevederile art.444 alin.(1) Cod civil potrivit cărora în registrul bunurilor imobile se înregistrează bunurile imobile şi drepturile reale asupra lor (drepturi reale imobiliare). De asemenea, în registrul bunurilor imobile se înscriu părţile componente ale bunurilor imobile. În cazurile prevăzute de lege, titularul dreptului real este obligat să ceară înscrierea părţilor componente ale bunurilor imobile.

Conform art.510 alin.(2) Cod civil, în cazul bunurilor imobile, dreptul de proprietate se dobândeşte la data înregistrării în registrul bunurilor imobile, cu excepţiile prevăzute de lege.

Potrivit art.5 din Legea cadastrului bunurilor imobile, înregistrarea bunului imobil şi a drepturilor asupra lui se efectuează exclusiv de către organul cadastral teritorial în a cărui rază de activitate se află bunul imobil.

Conform art.30 alin.(2) din aceeași Lege, la primirea cererii şi a documentelor pentru înregistrarea drepturilor, cererea se înregistrează în modul stabilit de Agenţia Servicii Publice.

În continuare, conform art.439 alin.(1) Cod civil, orice persoană interesată poate cere rectificarea unei înregistrări sau înregistrări provizorii dacă: a) înregistrarea sau înregistrarea provizorie nu este valabilă, inclusiv dacă dreptul a fost greşit calificat de către registrator; b) s-a

constatat sau s-a declarat nulitatea ori ineficienţa actului sau faptului în temeiul căruia a fost efectuată înregistrarea ori înregistrarea provizorie în artea constituirii, a transmiterii sau, după caz, a stingerii dreptului înregistrat sau înregistrat provizoriu; c) dreptul înregistrat sau înregistrat provizoriu s-a stins în baza legii ori a actului în temeiul căruia s-a făcut înregistrarea sau înregistrarea provizorie; d) înregistrarea sau înregistrarea provizorie din registru nu mai este, din orice alte motive, în concordanţă cu situaţia juridică reală a dreptului înregistrat sau înregistrat provizoriu. Instanța reține că legiuitorul a prevăzut posibilitatea rectificării înscrierilor din Registru în cazul necorespunderii acestui înscris cu situaţia juridică reală. Necorespunderea înscrisului din registrul bunurilor imobile cu situaţia juridică reală presupune existenţa unei neconcordanţe a înscrisului din registru cu conţinutul documentelor ce adeveresc dreptul asupra bunului imobil supus înregistrării.

Rectificarea se operează în condiţiile Codului civil de către registratorul oficiului cadastral teritorial. În alt context, instanța reține prevederile art.55 Cod de procedură civilă: „se consideră participanţi la proces: părţile, intervenienţii, procurorul, petiţionarii, persoanele care, în conformitate cu art.7 alin.(2), art.73 şi 74, sînt împuternicite să adreseze în instanţă cereri în apărarea drepturilor, libertăţilor şi intereselor legitime ale unor alte persoane sau care intervin în proces pentru a depune concluzii în apărarea drepturilor unor alte persoane, precum şi persoanele interesate în cauzele privind aplicarea măsurilor de protecţie în cazurile de violenţă în familie şi în cauzele cu procedură specială”.

Potrivit art.59 alin.(1) Cod de procedură civilă, parte în proces (reclamant sau pîrît) poate fi orice persoană fizică sau juridică prezumată, la momentul intentării procesului, ca subiect al raportului material litigios.

În aceeași ordine de idei, instanța remarcă faptul că, prin cererea de chemare în judecată se solicită de la partea pârâtă Primăria sat.*****, r-nul Dubăsari, Consiliul sătesc *****, Întreprinderea pentru Sivicultură „Tighina” rectificarea înregistrării din Registrul bunurilor imobile și înregistrarea dreptului de proprietate asupra bunului imobil vizat în litigiu.

Ținând cont de prevederile legale enunțate, luând în considerare faptul că rectificarea se operează în condiţiile Codului civil de către registratorul oficiului cadastral teritorial, se atestă lipsa unui raport juridic obligațional între reclamant și pârâți, reieșind din temeiurile legale formulate de către reclamant în prezenta acțiune.

Instanța de judecată ajunge la concluzia precum că nu dispune de abilitatea legală de a pune în sarcina pârâților, a obligației cu privire la rectificarea înregistrării din Registrul bunurilor imobile și înregistrarea dreptului de proprietate a reclamantului asupra bunului imobil- atribuție ce aparține în exclusivitate Agenției Servicii Publice.

Pe cale de consecință, instanța de judecată conchide în favoarea faptului că, pretențiile reclamantului formulate în cererea de chemare în judecată au fost înaintate împotriva unor pârâți necorespunzători motiv, pentru care, acțiunea sus-menționată (cu privire la rectificarea înregistrării din Registrul bunurilor imobile, înregistrarea dreptului de proprietate), fiind pasibilă de a fi respinsă ca neîntemeiată.

În conformitate cu prevederile art.art.206, 236, 238-240 și 358 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanţa de judecată ,-

H O T Ă R Ă Ş T E:

Cererea de chemare în judecată înaintată de Ghenadie Gluşcenco către Primăria sat.*****, r-nul Dubăsari, Consiliul sătesc *****, Întreprinderea pentru Sivicultură „Tighina” intervenient

accesoriu I.P. „Agenția Proprietăți Publice”, privind înregistrarea dreptului de proprietate se respinge ca neîntemeiată.

Se explică participanților la proces, că instanța va întocmi hotărîrea integrală, dacă în termen de 30 de zile de la pronunțarea dispozitivului hotărîrii vor solicita în mod expres acest lucru, dacă în termen de 30 de zile de la pronunţarea dispozitivului hotărîrii vor depune cerere de apel și dacă hotărîrea judecătorească urmează să fie recunoscută și executată pe teritoriul altui stat.

Hotărîrea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la pronunțarea dispozitivului hotărîrii, prin intermediul Judecătoriei Criuleni, sediul Dubăsari.

Preşedintele şedinţei, judecător **Nicolae Chirilov**